

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl samosoudkyní Mgr. Kateřinou Peroutkovou ve věci

žalobce: **M. T.**, narozený dne X.
bytem X.
zastoupený advokátem JUDr. Ladislavem Kolačkovským
sídlem Opletalova 1535/4, 110 00 Praha 1

proti
žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení, pracoviště pro Prahu a Střední
Čechy**
sídlem Sokolovská 855/225, 190 00 Praha 9

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 13. 7. 2021 č.j. X.,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobce se žalobou podanou Městskému soudu v Praze domáhal zrušení rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení, pracoviště pro Prahu a Střední Čechy (dále jen „žalovaná“) ze dne 13. 7. 2021 č.j. X. (dále jen „napadené rozhodnutí“), jímž byly podle ust. § 88 odst. 8 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního

Shodu s prvopisem potvrzuje H. P.

zabezpečení, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon č. 528/1991 Sb.“) a § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) zamítnuty námitky žalobce a bylo potvrzeno rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení (dále jen „správní orgán I. stupně“) ze dne 29. 3. 2021 č.j. X. (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“).

2. Prvostupňovým rozhodnutím správní orgán I. stupně podle ust. § 56 odst. 1 písm. a) a § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon č. 155/1995 Sb.“) odňal žalobci od 14. 4. 2021 invalidní důchod.

II. Žalobní body

3. Žalobce plně odkázal na své námitky podané dne 28. 4. 2021 a uvedl, že žalovaná se s nimi nevypořádala buď vůbec, nedostatečně či nesprávně. Poukázal zejména na tu část námitek (viz např. bod 10), kde popisoval rozdíl mezi položkou 8f) a 8g) kapitoly VI. přílohy k vyhlášce Ministerstva práce a sociálních věcí č. 359/2009 Sb., kterou se stanoví procentní míry poklesu pracovní schopnosti a náležitosti posudku o invaliditě a upravuje posuzování pracovní schopnosti pro účely invalidity (dále jen „Vyhláška“); ani po námitkovém řízení není na položené otázky žalobce zodpovězeno. Odkázal na judikaturu Nejvyššího správního soudu, dle které musí být důvod zániku stupně invalidity v posudku jednoznačně vysvětlen, posudek ze dne 3. 3. 2021 tyto požadavky nesplňuje.
4. Dále, posudek ze dne 3. 3. 2021, ani posudek ze dne 30. 6. 2021 nesplňují požadavky na úplnost a přesvědčivost. Jak totiž žalobce namítal v bodě 18 námitek, správní orgány vycházely z vadné zprávy MUDr. L. M., Ph.D., žalovaná se jej na namítaný rozpor nedotázala, ani zdravotní stav žalobce sama nezjistila. Žalobce navrhl provedení výsledku MUDr. L. M., Ph.D.
5. Namítal, že žalovaná se nevypořádala ani s argumentací dle bodu 8 námitek, která se týká omezení jeho pracovní schopnosti jako X., žalovaná (ani lékařské posudky) nevzala v úvahu reálné potřeby a pracovní možnosti žalobce. Tvrdil, že práci X. lze vykonávat pouze na plný úvazek, poukázal na Stanovisko X. ke slučitelnosti výkonu jiných činností s výkonem X. schválené dne X., které navrhl k důkazu. Namítal, že práce X. je plně závislá na plnohodnotném používání obou horních končetin, jelikož její základem je psaní, nelze předpokládat, že by mohl žalobce tuto práci plnohodnotně vykonávat psaním jednou rukou, zatímco druhá bude odpočívat, mělo být přesvědčivě vysvětleno, proč nelze zdravotní stav žalobce hodnotit dle závažnější položky přílohy k Vyhlášce. Napadené rozhodnutí tedy blíže nezkoumalo reálné dopady poranění žalobce na jeho pracovní schopnosti.
6. Domníval se, že došlo k porušení zásady legitimního očekávání a k přepjatému formalismu, žalobce se totiž bez svého zavinění ocitl v situaci, kdy je na něj nesprávně pohlíženo jako na plně výdělečně schopného, ačkoli při svých zdravotních potížích, které se nijak nezměnily, legitimně očekával, že mu bude alespoň I. stupeň invalidity ponechán, aby mohl své životní potřeby uspokojovat tak, jako doposud. Obsáhle poukazoval na judikaturu Nejvyššího správního soudu, Ústavního soudu a Evropského soudního dvora týkající se předvídatelnosti práva a zásady legitimního očekávání. K tomu navrhl důkaz výsledkem žalobce.

7. Rovněž namítal, že nebyly splněny judikaturou vymezené důvody pro snížení, resp. zánik dříve uznané invalidity, k tomu viz rozhodnutí Nejvyššího správního soudu (dále též „NSS“) č.j. 2 Ads 280/2015-35, u žalobce připadá v úvahu jediné stabilizace zdravotního stavu spojená s adaptací na poúrazovou situaci. K tomu uvedl, že od srpna 2017 do srpna 2020 pracoval v plném úvazku jako X., následně byl nezaměstnaný a od března 2021 působí jako X., aktuálně má reálnou možnost ovlivnit rozsah „pracovní doby“. Sdělil, že od jeho úrazu v X. 2013 byl žalobce zpětně uznán invalidním ve II. stupni, neboť jeho pracovní schopnost poklesla o 60%, následně na základě zlepšení zdravotního stavu žalobce došlo k přehodnocení invalidity ze II. stupně na I. stupeň. Měl za to, že žalovaná rozhodla o odnětí I. stupně invalidity, aniž by se jakkoli vyjádřila k okolnostem, které ji k přehodnocení pracovní schopnosti žalobce vedly. Z napadeného rozhodnutí není seznatelné, co se ve zdravotním stavu žalobce změnilo, popř. na základě jakých důvodů dospěla žalovaná ke změně hodnocení z I. stupně invalidity na závěr, že žalobce není invalidní. Jde o vadu, pro kterou by napadené rozhodnutí mělo být zrušeno. Navrhl důkaz lékařskými zprávami, které založil do spisu (tj. zpráva o rehabilitaci ze dne 23. 3. 2021) a výsledkem žalobce.
8. Navrhoval vypracování nezávislého znaleckého posudku ohledně jeho zdravotního stavu, avizoval, že sám soudu takový posudek předloží.
9. Navrhl, aby napadené rozhodnutí bylo zrušeno, věc byla žalované vrácena k dalšímu řízení a žalovaná uhradila žalobci náhradu nákladů řízení.

III. Vyjádření žalované

10. Žalovaná ve svém vyjádření popsala příslušnou právní úpravu a shrnula průběh správního řízení, uvedla, že jde o dávku podmíněnou nepříznivým zdravotním stavem, rozhodnutí žalované je závislé především na odborném lékařském posouzení. Původně byl žalobci od 14. 7. 2018 vyplácen invalidní důchod pro invaliditu I. stupně, posudkem ze dne 3. 3. 2021 byla shledána míra poklesu pracovní schopnosti žalobce 30%, zánik invalidity byl stanoven ke dni 3. 3. 2021, posudek ze dne 16. 6. 2021 v námitkovém řízení tento závěr potvrdil. Žalovaná byla přesvědčena, že po zhodnocení veškeré předložené zdravotnické dokumentace byl posudky vypracovanými lékařem PSSZ – LPS pro Prahu 9 a lékařem pracoviště ČSSZ pro Prahu a Střední Čechy plně posouzen a zjištěn zdravotní stav žalobce. Při vyhodnocení posudkových závěrů bylo vycházeno ze zjištěných diagnóz, žalovaná považuje oba posudky za objektivní. Odkázala na napadené rozhodnutí a navrhla důkaz posudkem Posudkové komise MPSV. Setrvala na svém rozhodnutí a navrhla zamítnutí žaloby.

IV. Obsah správního spisu

11. Ze správního spisu soud zjistil, že v posudku PSSZ - PLS pro Prahu 9 ze dne 27. 4. 2016 č.j. LPS/2016/548-P9_CSSZ byl žalobce shledán invalidní pro invaliditu II. stupně od 9. 7. 2014 s mírou poklesu pracovní schopnosti o 60%. Dle posudku je u žalobce dán stav po polytraumatu ze dne X. 2013, žalobce trpí závažným postižením hybnosti pravé horní končetiny u praváka, některé denní aktivity jsou těžce omezené, hodnoceno dle kapitoly VI., položky 9c) přílohy k Vyhlášce, datum vzniku invalidity bylo stanoveno na 9. 7. 2014, kdy byl zdravotní stav na určité úrovni stabilizovaný, platnost posudku stanovena do 30. 4. 2018. Na základě tohoto posudku byl rozhodnutím správního orgánu I. stupně ze dne 28. 6. 2016 žalobci přiznán invalidní důchod pro invaliditu II.

stupně od 9. 7. 2014, toto rozhodnutí bylo v námitkovém řízení potvrzeno rozhodnutím ze dne 13. 10. 2016.

12. Dle posudku PSSZ-LPS pro Prahu 9 č.j. LPS/2018/735-P9_CSSZ ze dne 15. 5. 2018 bylo rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu (dále jen „DNZS“) žalobce zdravotní postižení uvedené v kapitole VI., položce 9b) přílohy k Vyhlášce, pro které byla míra poklesu pracovní schopnosti stanovena na 40 %. Posudkový lékař zde vyšel mj. z neurologického vyšetření ze dne 19. 3. 2018 MUDr. L. M., Ph.D. (pozn. soudu – v žalobě je nesprávně uvedeno „L.“, z kontextu je však zřejmé, že se má jednat o L. M.) a profesního dotazníku ze dne 18. 3. 2018, dále z toho, že žalobce pracuje na plný úvazek jako X. Dospěl k závěru, že přetrvává paréza pravé horní končetiny, jde o podstatné omezení pohyblivosti jedné končetiny, některé denní aktivity jsou omezené, při hodnocení míry poklesu pracovní schopnosti byla z rozmezí 20-40% zvolena hodnota 40%, protože jde o dominantní končetinu, lékař shledal, že žalobce je na své postižení a pracovní podmínky dlouhodobě adaptovaný, jde o invaliditu I. stupně, procentní míra poklesu pracovní schopnosti dle § 3 a 4 Vyhlášky se nemění, den změny stupně invalidity je 15. 5. 2018, platnost posudku stanovena do 30. 4. 2020, platnost posudku je omezena, neboť lze ještě očekávat funkční zlepšení.
13. Dle posudku PSSZ-LPS pro Prahu 9 č.j. LPS/2020/1176-P9_CSSZ ze dne 3. 3. 2021 (tj. prvostupňový posudek) bylo rozhodující příčinou DNZS žalobce zdravotní postižení uvedené v kapitole VI., položce 8f) přílohy k Vyhlášce, pro které byla míra poklesu pracovní schopnosti stanovena na 30 %. Posudkový lékař zde vyšel mj. z neurologického vyšetření ze dne 3. 2. 2021 MUDr. L. M., Ph.D., z nálezu ze dne 29. 3. 2018, z rehabilitačního nálezu ze dne 11. 1. 2019 a z profesního dotazníku ze dne 11. 5. 2020, dále z toho, že žalobce pracuje na plný úvazek jako X. Dospěl k závěru, že z funkčního hlediska jde o zdravotní postižení se středně těžkou monoparézou se svalovou silou X., míra poklesu pracovní schopnosti byla stanovena na 30% na dolní hranici z rozmezí 30-35%, lékař shledal, že žalobce je na své postižení a pracovní podmínky dlouhodobě adaptovaný, což je prokazováno dlouhodobým pokračováním v původní výdělečné činnosti odpovídající jeho kvalifikaci v plném pracovním úvazku, procentní míra poklesu pracovní schopnosti dle § 3 a 4 Vyhlášky se nemění, den zániku invalidity je 3. 3. 2021, platnost posudku nebyla stanovena.
14. Prvostupňové rozhodnutí bylo vydáno dne 29. 3. 2021, správní orgán I. stupně odkázal na právní úpravu dle ust. § 56 odst. 1 písm. a) a § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb. a od 14. 4. 2021 žalobci odňal invalidní důchod. Vyšel z prvostupňového posudku, dle kterého již žalobce není invalidní, neboť z důvodu DNZS jeho pracovní schopnost poklesla pouze o 30%.
15. Žalobce podal dne 4. 5. 2021 proti prvostupňovému rozhodnutí námitky, ve kterých napadal prvostupňový posudek, z důvodu, že tento nezjišťoval a nerefletoval obtíže žalobce při vykonávání jeho profese, nesouhlasil s hodnocením dle položky 8f), které není odůvodněné, a požadoval hodnocení dle položky 8g), zařadil úvahu o stupních svalové síly, tvrdil, že jeho paže není schopna překonat gravitaci, jde maximálně o stupeň X. Zpochybnil závěry lékařské zprávy ze dne 29. 3. 2018, neboť dle jeho názoru neodpovídají skutečnosti, sám lékař, který jí vystavil, tuto zprávu zpochybnil. Byl přesvědčen, že jeho pracovní schopnost poklesla o 50-60%.

16. V posudku o invaliditě v námitkovém řízení ze dne 30. 6. 2021 č.j. LPS/2021/509-NR-PRH_CSSZ (tj. námitkový posudek) dospěla posudková lékařka k závěru, že se u žalobce jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav ve smyslu ust. § 26 zákona č. 155/1995 Sb., jehož rozhodující příčinou s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole VI., položce 8f) přílohy k Vyhlášce, pro které byla míra poklesu pracovní schopnosti stanovena na 30 %, procentní míra poklesu pracovní schopnosti se ve smyslu § 3 a 4 dané vyhlášky nemění, žalobce není invalidní, den zániku invalidity je 3. 3. 2021. Posuzující lékařka své závěry odůvodnila, vzala v úvahu též zprávu fyzioterapeutky předloženou žalobcem ze dne 23. 3. 2021, vyjádřila se k námitkám žalobce. Shledala, že přetrvává chabá paréza horní větve plexus brachialis vpravo, postupně dochází ke zlepšování svalové síly ve všech segmentech, popsala vyšetření svalového testu v oblasti pletence ramenního a dalších svalů paže a uvedla konkrétní výsledky, celkově stav hodnocen na úrovni těžké parézy v oblasti ramenní a lehké až minimální postižení akra (ruky), popsala nález z 11. 1. 2019, dle kterého žalobce sportuje, při sportu používá ortézu na pravou horní končetinu, dle neurochirurgického nálezu z 3. 2. 2021 se objektivně stav zásadněji nemění, X., není uváděno zhoršení funkce akra, dle zprávy fyzioterapeutky z 23. 3. 2021 došlo k částečnému zlepšení svalové síly a trofiky v pletencových svalech, zatím bez úplného obnovení svalové síly, progrese je pozvolná. Procentní pokles 30-35% při zohlednění dobré funkce ruky a profese, kterou je schopen vykonávat v plném pracovním úvazku (pracuje ve vystudovaném oboru) zvolena dolní mez 30%. Dospěla k závěru, že v klinickém obraze dominuje horní typ parézy brachiálního plechu na úrovni těžké, oblast předloktí s postižením svalové síly středně těžkým, funkce ruky je zachována, nejedná se tedy o těžkou parézu celé horní končetiny, ale jde o kořenové postižení se zachováním funkce periferie. Stav proto hodnocen srovnatelně se středně těžkým postižením celé horní končetiny, zohledněna i schopnost vykonávat profesi v plném úvazku. Shledala, že postižení má na výkon pojištěné pracovní činnosti nevýznamný vliv, posuzovanému je doporučeno užívání ortézy, kterou využívá při sportu (hraje fotbal).
17. V odůvodnění napadeného rozhodnutí ze dne 13. 7. 2021 žalovaná poukázala na ust. § 5 písm. i) a § 8 odst. 9 zákona č. 582/1991 Sb., dle kterých posuzuje zdravotní stav žalobce pro účely řízení o námitkách posudkový lékař. Vyšla z námitkového posudku o invaliditě ze dne 30. 6. 2021, shrnula jeho podklady, skutková zjištění učiněná v posudku včetně hodnocení dle přílohy k Vyhlášce, a dále jeho závěry, z posudku obsáhle citovala. Poukázala na to, že byly objektivizovány všechny skutečnosti týkající se zdravotního stavu a funkční důsledky významné pro posudkový závěr, byla správně zvolena rozhodující kritéria pro hodnocení zdravotního stavu a posouzení bylo provedeno v souladu s platnou legislativou. Odkázala na příslušnou právní úpravu, vzhledem k tomu, že pokles pracovní schopnosti žalobce činil pouze 30 %, dospěla k závěru, že se o invaliditu nejedná.

V. Hodnocení věci Městským soudem v Praze

18. Městský soud v Praze na základě podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo, a to v mezích žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 2 věta první s.ř.s.), a vycházel přitom ze skutkového a právního stavu ke dni vydání napadeného rozhodnutí (§ 75 odst. 1 s.ř.s.). Po provedeném řízení dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

19. K projednání dané věci nařídil soud ústní jednání, které se konalo dne 24. 6. 2022, a to vzhledem k tomu, že v řízení bylo prováděno dokazování. Žalobce při jednání setrval na svém stanovisku. Žalovaná rovněž setrvala na svém stanovisku s ohledem na to, že v dané věci jde o posouzení zdravotního stavu žalobce, odkázala na posudek Posudkové komise MPSV.
20. Městský soud v Praze při posouzení dané věci vycházel zejména z následujících ustanovení právních předpisů.
21. Podle ust. § 38 zákona č. 155/1995 Sb., pojištěnec má nárok na invalidní důchod, jestliže nedosáhl věku 65 let nebo důchodového věku, je-li důchodový věk vyšší než 65 let, a stal se a) invalidním a získal potřebnou dobu pojištění, pokud nesplnil ke dni vzniku invalidity podmínky nároku na starobní důchod podle § 29, popřípadě, byl-li přiznán starobní důchod podle § 31, pokud nedosáhl důchodového věku, nebo b) invalidním následkem pracovního úrazu.
22. Ustanovení § 39 zákona č. 155/1995 Sb. upravuje 3 stupně invalidity z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu. Jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu I. stupně. Pokud se jedná o pokles pracovní schopnosti nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu II. stupně a dále v případě poklesu nejméně o 70 % se jedná o invaliditu III. stupně.
23. Podle ust. § 56 odst. 1 písm. a) zákona č. 155/1995 Sb. zjistí-li se, že nárok na důchod nebo na jeho výplatu zanikl, důchod se odejme nebo jeho výplata se zastaví, a to ode dne následujícího po dni, jímž uplynulo období, za které již byl vyplacen.
24. Správní orgán není sám oprávněn zkoumat, zda a k jakému datu se žadatel stal invalidním, správní rozhodnutí o nároku na invalidní důchod, případně jeho změně, je tak závislé především na odborném lékařském posouzení (viz ust. § 8 odst. 7, 8, 9 zákona č. 582/1991 Sb.). Správní orgán je pouze oprávněn a zároveň též povinen vyhodnotit, zda lékařský posudek, ze kterého při posouzení nároku na invalidní důchod vychází, splňuje požadavky na úplnost a přesvědčivost. Obdobně to platí v případě změn skutečností rozhodných pro výši důchodu nebo pro nárok na jeho výplatu.
25. Na základě ust. § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb. zdravotní stav a pracovní schopnost občanů pro účely přezkumného řízení soudního ve věcech důchodového pojištění a pro účely odvolacího řízení správního (tzn. námitkového řízení) posuzuje Ministerstvo práce a sociálních věcí, pokud napadené rozhodnutí bylo vydáno na základě posudku okresní správy sociálního zabezpečení; za tím účelem zřizuje jako své orgány posudkové komise. V takovém posudku odborné lékařské komise se pak hodnotí celkový zdravotní stav, dochované pracovní schopnosti pojištěnce a zaujímají se v něm též posudkové závěry o invaliditě a jejím vzniku.
26. V projednávaném případě žalobce zejména zpochybňoval závěry posudkových lékařů ohledně posouzení jeho zdravotního stavu a shledání neexistence invalidity, požadoval nové posouzení jeho zdravotního stavu, žalovaná pak ze závěrů posudkových lékařů vycházela. S ohledem na to soud nechal vypracovat posudek Posudkovou komisí Ministerstva práce a sociálních věcí České republiky v Praze, což shodně navrhovali též účastníci. Posudková komise soudu předložila posudek ze dne 7. 12. 2021, evidenční

číslo SZ/2021/2468-PH-3 (dále jen „Posudek MPSV“), který soud provedl při jednání jako důkaz; soud sám není oprávněn zdravotní stav žalobce zkoumat.

27. Posudek MPSV byl vypracován komisí ve složení předsedkyně komise: MUDr. V. S. P., další lékař: MUDr. B. Ž. s odborností neurologie. Z posudku vyplývá, že komise vycházela ze zdravotní dokumentace žalobce, vyšetření žalobce komisí provedeno nebylo, neboť žalobce se na jednání nedostavil, ani se neomluvil, nedostavil se ani jeho zástupce, komise shledala dokumentaci dostatečnou pro posouzení v nepřítomnosti. V Posudku MPSV je podrobně popsána anamnéza žalobce včetně toho, že vystudoval X. a pracoval jako X. v plném pracovním úvazku. Z posudkově významných odborných lékařských nálezů byly z poslední doby citovány zpráva z rehabilitace ze dne 23. 3. 2021 včetně výběru ze svalového testu, zpráva z centra komplexní péče ze dne 11. 1. 2019, dle které se mj. žalobce při relaxaci se věnuje sportu – fotbal, hokej, basketbal, na sport má ortézu PHK, a zpráva MUDr. M. ze dne 29. 3. 2018, dále pak starší zprávy z let 2016 – 2014, byl učiněn diagnostický souhrn. Dle vlastního posudku byl žalobce posuzovaný k výkonu činnosti X., pracoval v plném úvazku 40 hodin týdně, měl dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav po autonehodě v roce 2013, byly popsány následky nehody, kdy některé byly zhojeny bez následků, dlouhodobě trpěl následky nehody v podobě X., došlo ke zlepšení síly ve všech segmentech, i subjektivně, rehabilitoval, měl X., zatím nedošlo k úplnému obnovení svalové síly, zlepšování bylo pozvolné, v roce 2018 při fotbale došlo k dalšímu úrazu, zlomenině pravé pažní kosti, byl 2,5 měsíce bez pohybu, rehabilitoval, stav se postupně vracel k normě, hrál fotbal, volejbal, basketbal, dolní končetiny a levá horní končetina byly bez patologického náletu, levá horní končetina (zde se patrně jedná o překlep – měla být uvedena pravá – pozn. soudu) měla omezenou hybnost po úrazu, patologické změny na páteři a pánvi nebyly dokladovány, stoj a chůze byly samostatné, sportoval. Byla shrnuta historie uznání invalidity žalobce. Komise dospěla k závěru, že se u žalobce jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, jehož rozhodující příčinou byl stav po polytraumatu s přetrvávající parézou brachiálního plexu vpravo horního typu odpovídající lehkému funkčnímu poškození pravé horní končetiny s omezením zatíženosti. Na rozdíl od námitkového řízení hodnotila komise stav žalobce dle kapitoly VI., položky 9a) přílohy k Vyhlášce, jelikož lépe vystihovala charakter poškození posuzovaného, dle názoru komise šlo o lehké funkční poškození pravé horní končetiny s omezením zatíženosti a omezením některých denních aktivit, které byly vykonávány s obtížemi, procentní míra poklesu pracovní schopnosti činila 10%. Uvedla, že zdravotní stav neodpovídal poškození dle kapitoly VI., položky 8g), nešlo o těžkou monoparézu, zpráva z rehabilitace a fyzioterapie neměla rozhodující posudkový vliv, rovněž denní aktivity posuzovaného nebyly podstatně omezeny, jak uvedeno v položce 8g), posuzovaný pracoval na plný úvazek, měl své osobní aktivity, aktivně sportoval. Dospěla k závěru, že žalobce nebyl invalidní k datu lékařského nálezu ze dne 16. 4. 2021, ani k datu vydání napadeného rozhodnutí nebyl invalidní, nešlo o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého pracovního zdravotního stavu nejméně o 35%, datum zániku invalidity je 3. 3. 2021.
28. Soud k tomu doplňuje, že neprováděl dokazování zprávou o rehabilitaci ze dne 23. 3. 2021, neboť námitkový posudek i Posudek MPSV z této zprávy vycházely, soud sám ani nemůže zdravotní stav žalobce hodnotit.

29. Žalobce k Posudku MPSV uvedl, že se ke komisi nedostavil, neboť si spletl termín, nejednalo se o úmysl, následně komisi volal a požádal o nové posouzení, ale to už nebylo možné. Doplnil, že sice sportuje, ale míčové hry hraje pouze jednou rukou, pravou ruku má v ortéze. S Posudkem MPSV nesouhlasil, navrhl vypracování znaleckého posudku k posouzení zdravotního stavu žalobce, měl za to, že u posudkové komise MPSV je dána její systémová podjatost. Žalovaná s Posudkem MPSV souhlasila, neměla k němu výhrady.
30. Požadavky na kvalitativní stránku posudku jsou stanoveny judikaturou Nejvyššího správního soudu, např. v rozsudku ze dne 25. 1. 2019 č.j. 8 Ads 138/2017-40 k tomu tento soud uvedl, že: *„Posudek posudkové komise je zpravidla rozhodujícím důkazem při posouzení správnosti a zákonnosti přezkoumávaného rozhodnutí. I proto je nezbytné, aby splňoval požadavek úplnosti, celistvosti a přesvědčivosti a aby se vypořádal se všemi rozhodujícími skutečnostmi. Posudkový závěr by tedy měl být náležitě zdůvodněn, aby byl přesvědčivý i pro soud, který nemá, a ani nemůže mít, odborné lékařské znalosti, na nichž posouzení závisí především. Případné chybějící či nepřesně formulované náležitosti posudku, jež způsobují jeho nepřesvědčivost či neúplnost, nemůže soud nahradit vlastní úvahou, jelikož pro to, na rozdíl od posudkové komise, nemá potřebné medicínské znalosti (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 9. 2009, č. j. 4 Ads 19/2009 - 38).“*
31. Soud shledal, že Posudek MPSV splňuje shora uvedené judikatorní požadavky na řádné odůvodnění závěru, že žalobce nebyl k datu vydání napadeného rozhodnutí shledán invalidní, neboť jeho pracovní schopnost poklesla pouze o 10%. Komise rozhodovala v řádném složení, vycházela ze zdravotní dokumentace žalobce, kterou k posouzení věci shledala za dostatečnou.
32. Žalobce namítal, že nebyly dostatečně vypořádány jeho námitky, zejména námitka ohledně nesprávného zařazení postižení žalobce pod položku 8f) místo položky 8g), považoval námitkový posudek za nepřesvědčivý, zpochybňoval zejména hodnocení svalové síly, které nepovažoval za odůvodněné a souladné s jeho reálným zdravotním stavem.
33. Podle kapitoly VI. přílohy k Vyhlášce je pod položkou 8f) uvedena monoparéza středně těžká, zachovány nekompletní senzorické funkce a neužitečné motorické funkce, svalová síla 3, některé denní aktivity vykonávány s obtížemi, 30-35.
34. Pod položkou 8g) je uvedena monoparéza těžká, zachovány nekompletní senzorické funkce a případně neužitečné motorické funkce, svalová síla 2 nebo triparéza lehká, denní aktivity podstatně omezeny, 50-60.
35. Pod položkou 9a) je uvedeno lehké funkční postižení, omezení zatížitelnosti jedné končetiny nebo její části, některé denní aktivity vykonávány s obtížemi.
36. Z výše uvedených definic vyplývá, že jedním z podstatných kritérií pro rozlišení mezi položkou 8f) a 8g) je hodnocení svalové síly.
37. Z prvostupňového posudku vyplývá, že tento posudek z hlediska hodnocení svalové síly vychází z nálezu ze dne 29. 3. 2018, z nálezu ze dne 11. 1. 2019 a ze dne 3. 2. 2021, námitkový posudek pak vychází z nálezů ze dne 11. 1. 2019 a ze dne 3. 2. 2021 a navíc ze zprávy fyzioterapeutky ze dne 23. 3. 2021, shledal, že přetrvává chabá paréza horní větve plexus brachialis vpravo, postupně dochází ke zlepšování svalové síly ve všech segmentech, popsal vyšetření svalového testu v oblasti pletence ramenního a dalších

svalů paže a uvedl jeho konkrétní výsledky. Námitkový posudek dospěl k závěru, že v klinickém obraze dominuje horní typ parézy brachiálního plechu na úrovni těžké, oblast předloktí s postižením svalové síly středně těžkým, funkce ruky je zachována, nejedná se tedy o těžkou parézu celé horní končetiny, ale jde o kořenové postižení se zachováním funkce periferie; stav proto hodnocen srovnatelně se středně těžkým postižením celé horní končetiny, zohledněna i schopnost vykonávat profesi v plném úvazku, bylo též zohledněno, že žalobce hraje fotbal, kdy využívá ortézu. Dle názoru soudu je tím dostatečně odůvodněno, proč námitkový posudek potvrdil závěry prvostupňového posudku a proč se posudková lékařka rovněž přiklonila k hodnocení postižení žalobce dle kapitoly VI., položky 8f). Zároveň tím bylo dostatečně reagováno i na námitku žalobce, která se zabývala hodnocením svalové síly postižené končetiny a poukazovala na výsledky zpráv ze dne 3. 2. 2021 a 11. 1. 2019. Námitkový posudek i z těchto zpráv vycházel a přitom zdůvodnil, proč se nemůže jednat o těžkou parézu celé horní končetiny ve smyslu položky 8g).

38. Posudková komise v Posudku MPSV pak potvrdila závěry prvostupňového i námitkového posudku v tom smyslu, že žalobce není invalidní, odchýlila se však od jejich hodnocení, když postižení žalobce hodnotila dle položky 9a). Tento svůj závěr však dostatečně věcně a přesvědčivě zdůvodnila, a to ve smyslu kritérií, které jsou uvedeny v definici položky 9a), kapitoly VI. přílohy k Vyhlášce, zároveň k námitce žalobce popsala, proč dle jejího názoru není možné hodnotit dle položky 8g), v tomto smyslu rovněž použila příslušná definiční kritéria této položky a zhodnotila jejich naplnění. Soud přitom nepovažuje za problematické, pokud Posudek MPSV hodnotil postižení žalobce dle jiné položky, neboť posudková komise tento svůj postup dostatečně odůvodnila, přičemž však v konečném důsledku dospěla ke stejnému závěru, jako předchozí posudky z hlediska toho, že se o invaliditu u žalobce nejedná.
39. Z výše uvedených pasáží všech tří posudků je rovněž zřejmé, na základě jakých skutečností dospěly všechny tři posudky k závěru, proč došlo u žalobce ke změně posouzení stupně invalidity, resp. k jejímu zániku, a to v tom smyslu, že došlo ke zlepšení zdravotního stavu žalobce.
40. Soud shrnuje, že na základě výše uvedeného považuje za dostatečně odůvodněný závěr, že žalobce nebyl k datu vydání napadeného rozhodnutí invalidní, rozhodnutí je tak třeba považovat za věcně správné.
41. Soud nepovažoval za opodstatněný návrh žalobce na vypracování znaleckého posudku k posouzení jeho zdravotního stavu, když v dané věci byly ve správním řízení vypracovány dva posudky, které se shodují v závěru, že žalobce nebyl invalidní, dále pak Posudek MPSV, který tento závěr potvrdil, přičemž soud považuje tento posudek ze shora uvedených důvodů za přesvědčivý a zcela dostatečný. Námitka o systémové podjatosti posudkové komise MPSV je nedůvodná, když příslušná kompetence posudkové komise k přezkoumání zdravotního stavu a pracovní schopnosti žalobce v daném soudním řízení je dána ze zákona (§ 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb.)
42. Žalobce též namítal nesprávný obsah lékařské zprávy z FNKV, neurochirurgické kliniky ze dne 29. 3. 2018, a to z hlediska hodnocení svalové síly; údajně mu to ústně potvrdil sám vyšetřující lékař MUDr. L. M. Ph.D. v roce 2021. Žalobce požadoval, aby žalovaná zdravotní stav žalobce sama zjistila nebo vyslechla uvedeného lékaře, stejně tak v soudním řízení namítal, aby byl tento lékař vyslechnut.

43. K tomu je třeba uvést, že ze správního spisu nijak nevyplývá, že by závěry předmětné zprávy z 29. 3. 2018 byly nesprávné, nejsou zde indikovány žádné pochybnosti. Jedná se tudíž o pouhé tvrzení žalobce, které však žalobce nijak neprokázal. Žalobce se měl o nesprávnosti zprávy dozvědět již v roce 2021, kdy měl chybnost této zprávy prohlásit sám lékař, který jí vystavil. Žalobci tak nic nebránilo, aby po tomto zjištění získal od téhož lékaře písemné stanovisko, ve kterém by své závěry uvedl na pravou míru. Nic z toho však žalobce neučinil, v námitkovém řízení, ani v řízení před soudem žádnou listinu na podporu svého tvrzení nepředložil. Žalovaná přitom v napadeném rozhodnutí vycházela z námitkového posudku ze dne 30. 6. 2021, který na rozdíl od prvostupňového posudku z předmětné zprávy ze dne 29. 3. 2018 již vůbec nevycházel, z hlediska hodnocení svalové síly vycházel z jiných zpráv, a to z rehabilitačního nálezu z 11. 1. 2019, z neurochirurgického nálezu ze dne 3. 2. 2021 a ze zprávy fyzioterapeutky ze dne 23. 3. 2021. Z toho je zřejmé, že žalovaná vyhověla požadavku žalobce, neboť zdravotní stav žalobce sama zjistila, a to v námitkovém posudku, který si nechala vypracovat, tento posudek ani ze zprávy ze dne 29. 3. 2018 nevycházel, nebylo tudíž důvodné, aby se žalovaná vypořádala též s alternativním návrhem žalobce na provedení výlechu vyšetřujícího lékaře. Posudková komise pak sice zprávu ze dne 29. 3. 2018 mezi své podklady zahrnula, avšak vycházela i z pozdějších nálezů z doby časově blíže vydání námitkového posudku, které rovněž obsahovaly výsledky svalového testu. S ohledem na všechny tyto závěry soud neprováděl výlech MUDr. L. M. Ph.D., neboť by to bylo zcela nadbytečné.
44. Jak shora uvedeno, soudu nepřísluší hodnotit lékařské posudky ani Posudek MPSV z odborného hlediska, neboť k tomu nemá příslušné znalosti, stejně tak nemůže odborně hodnotit ani podklady, ze kterých posudky vycházejí. Soud může posudky hodnotit pouze z hlediska jejich celistvosti a přesvědčivosti, přičemž k Posudku MPSV v tomto směru nemá žádné výhrady. Příslušný soubor námitek žalobce týkajících se hodnocení jeho zdravotního stavu, tím soud považuje za vypořádaný, přičemž tyto námitky nejsou důvodné.
45. Nelze sdílet náhled žalobce, že došlo k porušení zásady legitimního očekávání. V případě hodnocení nároku na invalidní důchod daná rozhodnutí vycházejí zejména z příslušných zdravotních posudků, které zcela nezávisle na správních orgánech dle posudkových medicínských kategorií hodnotí zdravotní stav posuzované osoby, nejde zde o předvídatelnost právního postupu správního orgánu. Platnost původního posudku ze dne 15. 5. 2018, kterým byla určena invalidita I. stupně, byla omezena pouze do 30. 4. 2020, což bylo žalobci známo, zároveň posudek konstatoval, že lze ještě očekávat funkční zlepšení. Nelze tedy hodnotit jako překvapivé, pokud prvostupňový posudek z 3. 3. 2021 dospěl k závěru odlišnému od předchozího posudku v tom smyslu, že již nejde o pokles pracovní schopnosti o 40%, ale pouze o 30%. Námitkový posudek a navazující napadené rozhodnutí pak dospěly ke stejnému závěru, jako prvostupňový posudek, tedy že žalobce není invalidní; odchylka v rozdílném hodnocení rozhodujícího postižení dle příslušných položek Vyhlášky byla v Posudku MPSV zdůvodněna. Tento vývoj tak nelze hodnotit jako překvapivý, o nezákonnost napadeného rozhodnutí se jednat nemůže. Soud v této souvislosti neprováděl výlech žalobce, neboť není zřejmé, k čemu by takto provedený důkaz měl v daném kontextu sloužit.

46. Nelze souhlasit ani s námitkou, dle které žalovaná nevzala v úvahu reálné potřeby a pracovní schopnosti žalobce, a tedy omezení jeho pracovní schopnosti jako X. Všechny zmíněné posudky vycházely z pracovní anamnézy žalobce, tj. z toho, že vystudoval X. a pracuje jako X., právě k tomu vztahovaly hodnocení poklesu pracovní schopnosti žalobce. Žalobce přitom dokonce v žalobě uvedl, že práci X. vykonával pouze do srpna 2020, poté byl nezaměstnaný, což znamená, že již v období prvostupňového rozhodnutí jako X. vůbec nepracoval, přičemž od března 2021 pracoval jako X. Tyto skutečnosti ve správním řízení vůbec nesdělil.
47. Žalobce v žalobě argumentoval tím, že práce X. může být vykonávána pouze na plný pracovní úvazek. K tomu je však třeba nad rámec argumentace uvedené v předchozím odstavci též uvést, že žalobce tuto práci na plný pracovní úvazek (tj. ovšem pouze do srpna 2020, jak uvedl v žalobě) fakticky vykonával, správní orgány resp. příslušné lékařské posudky se pak zabývaly tím, na kolik zdravotní postižení žalobce ve vykonávání této činnosti limituje a o kolik je tedy jeho pracovní schopnost snížena. Netvrdily přitom, že by pracovní schopnost žalobce byla stejná, jako u osoby bez postižení, naopak shledaly, že z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti, a to o 30% (přičemž Posudek MPSV tento pokles hodnotil dokonce pouze 10%). Nicméně, podle ust. § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., může být pojištěnec shledán invalidní, pouze pokud z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %, přičemž v daném případě tato hranice naplněna nebyla. Vzhledem k těmto závěrům soud shledal zcela nadbytečné, aby prováděl dokazování Stanoviskem X. ze dne X.
48. Soud dospěl k závěru, že Posudek MPSV potvrdil správnost pro věc podstatného závěru námitkového i prvostupňového posudku, ze kterých primárně správní rozhodnutí vycházela, byly vypořádány všechny námitky žalobce, což je patrné z výše uvedeného. Posudek MPSV je komplexní, dostatečně odůvodněný a v rámci přípustného rozsahu soudního přezkumu soud k tomuto posudku nezaujal žádné výhrady. S ohledem na to soud neshledal ani nezákonnost napadeného rozhodnutí, kterým byl žalobci s účinností od 14. 4. 2021 odňat invalidní důchod.
49. Ze shora uvedených důvodů soud shledal žalobu nedůvodnou, a proto jí zamítl podle ust. § 78 odst. 7 s.ř.s.
50. O náhradě nákladů řízení jeho účastníků soud rozhodl podle § 60 odst. 1 a 2 s.ř.s. Žalobce ve věci neměl úspěch, proto mu náhrada nákladů řízení nenáleží, a žalované nenáleží dle zákona.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den

lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 24. června 2022

Mgr. Kateřina Peroutková v. r.
samosoudkyně